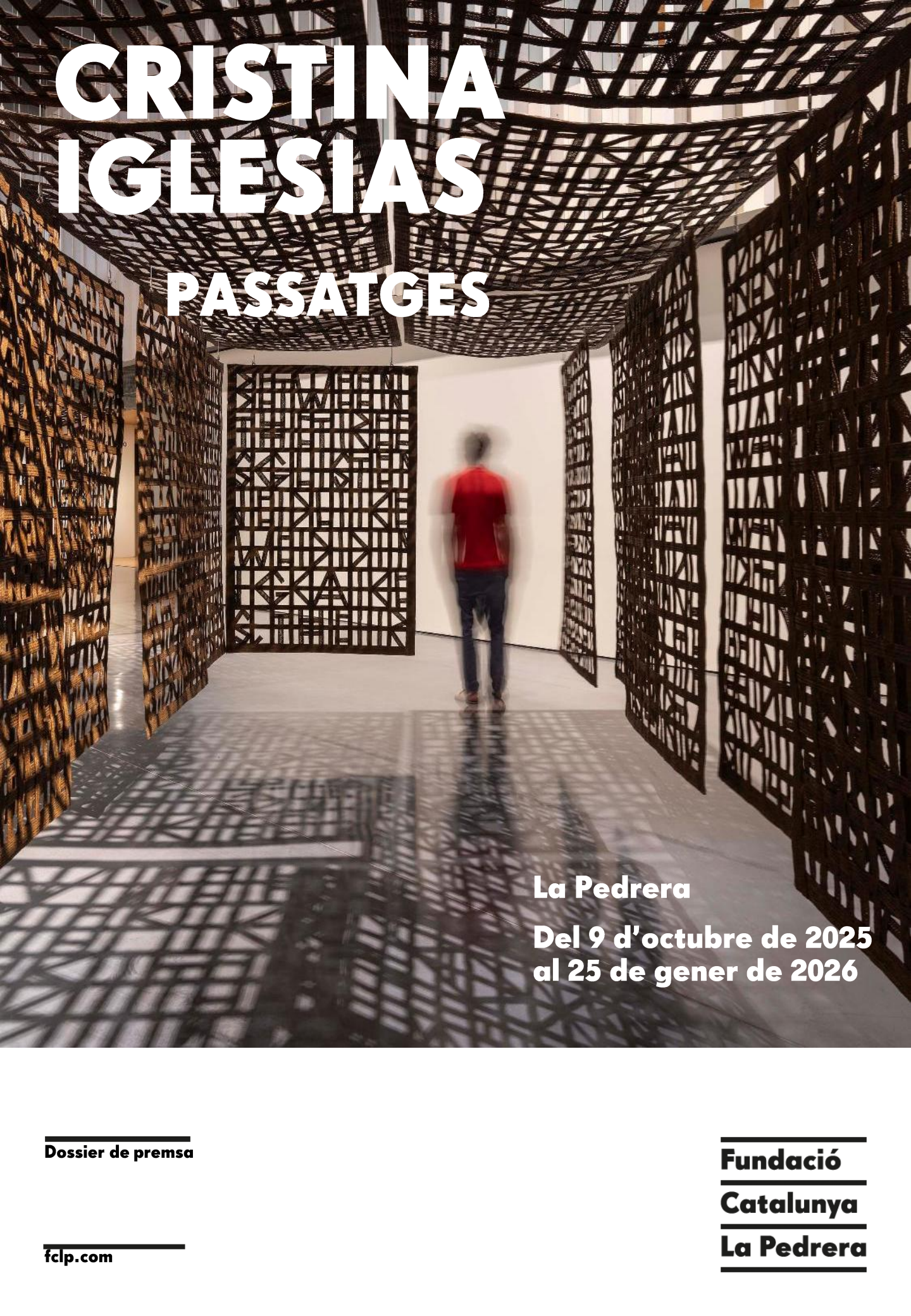




CRISTINA IGLESIAS PASSATGES

La Pedrera

**Del 9 d'octubre de 2025
al 25 de gener de 2026**

Dossier de premsa

fclp.com

**Fundació
Catalunya
La Pedrera**



«Me considero más constructora que escultora o arquitecta, en el sentido de que el propósito de mi arte consiste en crear lugares que realmente te conmuevan.»

La Fundació Catalunya La Pedrera presenta Cristina Iglesias. Passatges.

Es la primera monogràfica a Barcelona d'una de les creadores més rellevants del panorama artístic actual

La Pedrera es converteix en un laberint poètic amb la primera gran exposició de Cristina Iglesias a Barcelona, que es podrà veure entre 9 d'octubre de 2025 i el 25 de gener de 2026.

Comissariada per James Lingwood i realitzada amb l'estreta col·laboració de l'artista, reuneix més d'una trentena d'obres creades durant les últimes tres dècades i estableix un diàleg únic amb l'arquitectura orgànica i fluida d'Antoni Gaudí.

L'exposició a La Pedrera és la primera gran monogràfica de l'artista a Barcelona i compta amb obres de col·leccions particulars, i de museus i institucions com el MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona i de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa".

Pensada específicament per als espais singulars de La Pedrera, la mostra no segueix un ordre cronològic, sinó que es desenvolupa com un recorregut fluït i circular, en sintonia amb el moviment i les corbes de l'edifici. Igual que una simfonia amb diversos moviments, l'exposició convida a travessar una seqüència d'espais on cada peça genera una experiència sensorial i conceptual diferent.

El visitant s'endinsa en escultures de gran format que no només es contemplen, sinó que s'experimenten físicament, movent-s'hi a través, sentint-ne el pes, el volum i les textures.

Cristina Iglesias



Cristina Iglesias (Donostia - Sant Sebastià, 1956) és una de les creadores més rellevants del panorama artístic actual. Mitjançant un llenguatge escultòric únic, Iglesias crea entorns immersius que uneixen disciplines com ara l'arquitectura, l'enginyeria o la literatura amb elements naturals i influències culturals específiques del lloc per al qual han estat pensats.

A partir d'un repertori que combina formes fictícies i naturals, les seves obres inclouen des de pavellons suspesos i gelosies, fins a passadissos, laberints i murs impregnats de textos, així com obra gràfica i dibuixos realitzats en suports de materials diversos, amb els quals l'artista redefineix l'espai de manera poètica, esborra les línies entre interior i exterior, i entre el que és orgànic i el que és artificial. Sovint, les seves instal·lacions evoquen la memòria del paisatge, fan referència a la geologia i al subsol, i creen experiències sensorials inesperades per a l'espectador.

Moltes de les obres d'Iglesias requereixen que el visitant s'hi submergeixi i transiti a través de les seves formes laberíntiques per a percebre'n la massa escultòrica i assimilar-ne les superfícies i les perspectives canviants.

Amb més de quatre dècades de carrera, Cristina Iglesias ha exposat en institucions de prestigi com el Solomon R. Guggenheim Museum (Nova York), el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), la Whitechapel Gallery (Londres) o el Musée de Grenoble. Les seves creacions, sovint concebudes per a un lloc concret (site-specific), han transformat espais urbans i naturals arreu del món.

El seu treball ha estat reconegut amb prestigiosos premis internacionals i forma part de nombroses col·leccions públiques i privades.

Biografia

Cristina Iglesias va néixer a Sant Sebastià el 1956. Va estudiar química a la Universitat del País Basc (1976-1978) i escultura i ceràmica a la Chelsea School of Art de Londres (Regne Unit) (1980-1982). El 1988 va rebre una beca Fulbright per estudiar al Pratt Institute de Nova York.

Des de final de la dècada de 1980, l'obra d'Iglesias s'ha presentat en nombroses exposicions individuals a tot el món, incloent-hi, entre moltes altres, «Sculptures 1984-1987», CAPC Musée d'art contemporain, Bordeus, 1987; Kunsthalle Bern, Berna, 1991; Mala Galerija, Ljubljana, 1993; Guggenheim Museum, Nova York, 1997; Carré d'art - Musée d'art contemporain, Nîmes, 2000; Whitechapel Gallery, Londres, 2003; Museu Serralves, Porto, 2002; Irish Museum of Modern Art, Dublín, 2003; «Three Suspended Corridors», Museum Ludwig, Colònia, 2006; Fondazione Arnaldo Pomodoro, Milà, 2009; «Metonimia», Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid; 2013; Casa França-Brasil, Rio de Janeiro, 2013; Musée de Grenoble, 2016; «Entrespacios / Interspaces», Fundación Botín, Santander, 2018; Skulpturenhalle der Thomas Schütte Stiftung, Neuss, 2021; «Under and In Between», Frederik Meijer Gardens & Sculpture Park, Grand Rapids, Michigan, 2023.

Ha representat Espanya a la Biennal de Venècia (Itàlia), dues vegades: el 1986 i el 1993; a la Biennal de Sydney (Austràlia), també dos cops: el 1990 i el 2012; a la Biennal de Taipei (Taiwan): el 2003; a la Carnegie International, del Carnegie Museum of Art de Pittsburgh (Pensilvània, Estats Units): també el 2003; a la Biennal SITE Santa Fe (Nou Mèxic, Estats Units): el 2006, i a la Triennal de Folkestone (Regne Unit): el 2011.

Durant les últimes dues dècades, Iglesias també ha creat obres permanents a gran escala per a llocs específics, com ara el Portón - Pasaje al Museo del Prado de Madrid, 2006-2007; Deep Fountain a la plaça Leopold de Wael d'Anvers (Bèlgica), 1997-2006; Estancias sumergidas al mar de Cortés, a la Baixa Califòrnia (Mèxic), 2010; Habitación vegetal a l'Instituto Inhotim (Brasil), 2010-2012; Tres aguas a Toledo, 2014; Forgotten Streams a la seu de Bloomberg de Londres, 2017; Inner Landscape (the Lithosphere, the Roots, the Water) al Museum of Fine Arts de Houston, 2020, i Hondalea al far de l'illa de Santa Clara, a Sant Sebastià, 2021. Iglesias ha realitzat, a més, diversos vídeos, titulats Guided Tour, que comparteixen l'experiència de visitar algunes d'aquestes obres in situ. També ha realitzat projectes públics temporals; els més recents són Landscape and Memory al Madison Square Park de Nova York, 2022, i Wet Labyrinth (with Spontaneous Landscape) a la Royal Academy of Arts de Londres, 2020-2022.

Entre el 1995 i el 2000, Iglesias va ser professora d'escultura a l'Akademie der Bildenden Künste de Múnic (Alemanya). Ha rebut nombrosos reconeixements, incloent-hi el Premi Nacional d'Arts Visuals d'Espanya el 1999, el Großer Kunstpreis de Berlín el 2012, el Premi Nacional d'Arts Gràfiques d'Espanya el 2019, el Royal Academy Architecture Prize de Londres el 2020 i la Medalla Sorolla que atorga la Hispanic Society of America, amb seu a Nova York, el 2024.

James Lingwood, el comissari



James Lingwood és un comissari independent, productor i escriptor establert a Londres.

Entre 1992 i 2024, juntament amb Michael Morris, va ser codirector d'Artangel, una empresa pionera que va endegar molts projectes ambiciosos amb artistes, cineastes, compositors i escriptors. Entre els projectes més destacats figuren *House* (1993-1994), de Rachel Whiteread; *Cremaster 4* (1995), de Matthew Barney; *The Palace of Projects* (1999), de Ilya i Emilia Kabakov; *The Battle of Orgreave* (2001), de Jeremy Deller; *Caribs' Leap / Western Deep* (2002), de Steve McQueen; *Seven Walks* (2005), de Francis Alÿs; *Vatnasafn / Library of Water* (2007-), de Roni Horn, a Islàndia; *Stifters Dinge* (2008), de Heiner Goebbels; *Mobile Homestead* (2013-), de Mike Kelley, a Detroit; *INSIDE: Artists and Writers in Reading Prison* (2016); *An Occupation of Loss* (2018), de Taryn Simon; *Metronome* (2023), de Sarah Sze; *World Weather Network* (2022-2024), i *The Mothership* (2024-), de Yto Barrada, a Tànger, el Marroc.

Lingwood ha treballat estretament amb Cristina Iglesias en dos importants projectes escultòrics in situ. El primer va ser un encàrrec dut a terme juntament amb Artangel: *Tres aguas*, que inclou tres ubicacions a la ciutat de Toledo (2014-). El segon consisteix en el desenvolupament i la realització d'*Hondalea*, una obra instal·lada al far de l'illa de Santa Clara —a la ciutat natal de l'artista, Sant Sebastià—, que es va inaugurar el 2021.

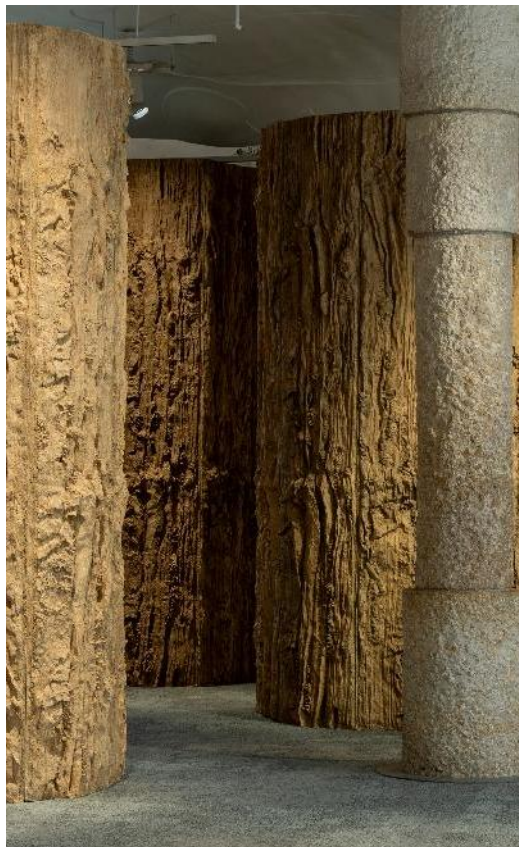
Com a comissari independent, Lingwood darrerament ha comissariat un seguit d'exposicions cabdals, entre les quals destaquen la retrospectiva de l'obra de Vija Celmins al llarg de seixanta anys, a la Fondation Beyeler, a Basilea (2025); Tatiana Trouvé. *The Strange Life of Things*, al Palau Grassi, Venècia (2025), i Luigi Ghirri. *Viaggi; Photographs 1970-1991*, al MASI Lugano (2024).

Les dues darreres dècades ha comissariat exposicions sobre l'obra de Richard Hamilton, Susan Hiller, Ilya i Emilia Kabakov, Juan Muñoz, Gerhard Richter, Julião Sarmento, Thomas Schütte, Robert Smithson i Thomas Struth per a museus d'arreu d'Europa, Amèrica del Nord i el Sud-Est Asiàtic.

Cristina Iglesias a La Pedrera

L'exposició que ofereix la Fundació a La Pedrera —la primera monogràfica del treball de Cristina Iglesias que es presenta a Barcelona— mostra una selecció de més d'una trentena d'obres, datades entre 2002 i avui, i traça un recorregut dinàmic que es desenvolupa com una seqüència de moviments a través dels espais fluides de l'arquitectura de Gaudí i els espais tancats i oberts de l'obra d'Iglesias.

Les obres de Cristina Iglesias no es limiten a ocupar l'espai: el redefeixen. Amb un llenguatge escultòric propi, l'artista fusiona arquitectura, enginyeria, literatura i natura per crear instal·lacions immersives que conviden a caminar, a perdre's, a redescobrir. Pavellons suspesos, gelosies, passadissos i murs amb textos gravats esdevenen passatges que, com portes a altres mons, connecten l'imaginari de l'artista amb la sensibilitat del visitant.



«L'escultura transforma els espais i ofereix noves fórmules d'interacció i de reflexió a les persones que hi transiten. Vull crear obres que dialoguin amb l'entorn i enriqueixin l'experiència de l'espectador.»

**«L'experiència de cada persona,
amb tota la seva càrrega
psicològica, defineix l'obra. Un
lloc no existeix si no hi ha algú que
l'habita, el percep o el transita.»**

A La Pedrera, l'itinerari expositiu està concebut com un gran passatge poètic i sensorial, que s'entrellaça amb l'arquitectura de Gaudí, creant un diàleg únic entre el modernisme orgànic i les formes contemporànies, entre el que és natural i el que és artificial, i que convida el visitant a experimentar textures, volums i perspectives canviants, evocant la memòria del paisatge, la geologia i el subsol.

La mostra ofereix una visió panoràmica de la carrera de Cristina Iglesias des de 2002 fins avui. Tot i incloure dibuixos (quatre) i gravats (tretze), la mostra és predominantment escultòrica (quinze), ja que així és com l'artista defineix la seva pràctica.



Un passeig per l'exposició



Corredor suspendido II

2006

Ferro dolç trenat i cables d'acer

233 × 440 × 950 cm

La primera obra de gran format que ens trobem al iniciar el recorregut de la mostra, està inspirada en les gelosies de l'arquitectura islàmica i les seves transicions entre interior i exterior. Una forma arquitectònica suspesa del sostre que evoca el somni dins d'una ciutat. Les trames en forma de gelosia formen textos. En aquest cas són fragments de la novel·la de ciència-ficció de J.G. Ballard, *The Crystal World* (1966), que remet a llocs cristallitzats, a jardins ficticis i repton a desxifrar el que s'està veient.



Habitación vegetal III

2005

Pols de bronze i resina

280 × 750 × 700 cm

Un recorregut que recorda una selva o bosc imaginari, amb una exuberància vegetal que connecta amb la natura orgànica present en l'obra de Gaudí, creant un eco visual i conceptual. Sovint en l'obra d'Iglesias trobem un món vegetal capaç d'envoltar l'espectador, però amb motius vegetals inventats —que no es troben en aquesta disposició a la natura—, que es repeteixen i creen un il·lusionisme de profunditat.



Bosque mineral

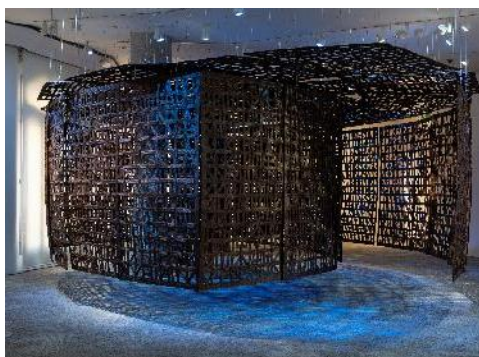
2025

Jesmonite amb pols de marbre

5 elements que ocupen un espai de 305 × 1120 × 510 cm

Cap al mig del recorregut, el visitant travessa un grup de columnes de Gaudí, entre les quals emergeixen les escultures minerals d'Iglesias. La sensació és la d'entrar en un bosc petrificat, una cova subterrània on es percep el pes de la geologia. Dels seus troncs sobresurten formes fossilitzades. Vist de més a prop, es revela l'origen de les formes fòssils: provenen d'elements vegetals.

Aquesta obra ha estat creada específicament per la planta noble de La Pedrera.



The Pavilion of Dreams (Elliptical Galaxy)

2016

Filferro trenat, cables d'acer i ombra

245 × 980 × 510 cm

Un laberint suspès que explora el llenguatge, la memòria i la llum, i crea un espai entre el real i l'intangibile, on signes i ombres creen una estructura envoltant i habitable, que transforma la percepció del visitant a cada pas.

Aquesta obra conté un fragment de Solaris (1961), de Stanislaw Lem, novel·la de ciència ficció que descriu un oceà protoplasmàtic i intel·ligent capaç de llegir el subconscient i materialitzar els records.

L'aigua com a matèria



Vers la terre (Variación II)

2011

Al pis principal, tres “pozos” —Pozo I (Variación II) 2011, Pozo III (Variación III) 2011 i Pozo IV (Variación I) 2011—juguen amb el que l'ull no pot veure però la ment pot imaginar. La seqüència temporal que segueixen aquestes peces per a omplir-se i buidar-se és una part constitutiva de l'obra que influeix en la percepció de l'espectador i fa més palès el pas del temps.

També a l'obra Littoral (Lunar Meteorite I) (2022) l'aigua es desplaça per les cavitats de la peça.

L'aigua, un element difícil de modelar, és present en gran part de l'obra de Cristina Iglesias; l'artista tracta l'aigua com un material escultòric en diversos tipus de peces, com ara pous o creacions que evoquen les capes freàtiques o el litoral.

Per a aquesta exposició, l'artista ha fet una adaptació de Vers la terre (Variación II) (2011) per al pati del passeig de Gràcia, que introdueix el moviment de l'aigua, que flueix per la superfície de l'escultura i aporta una sensació de profunditat.

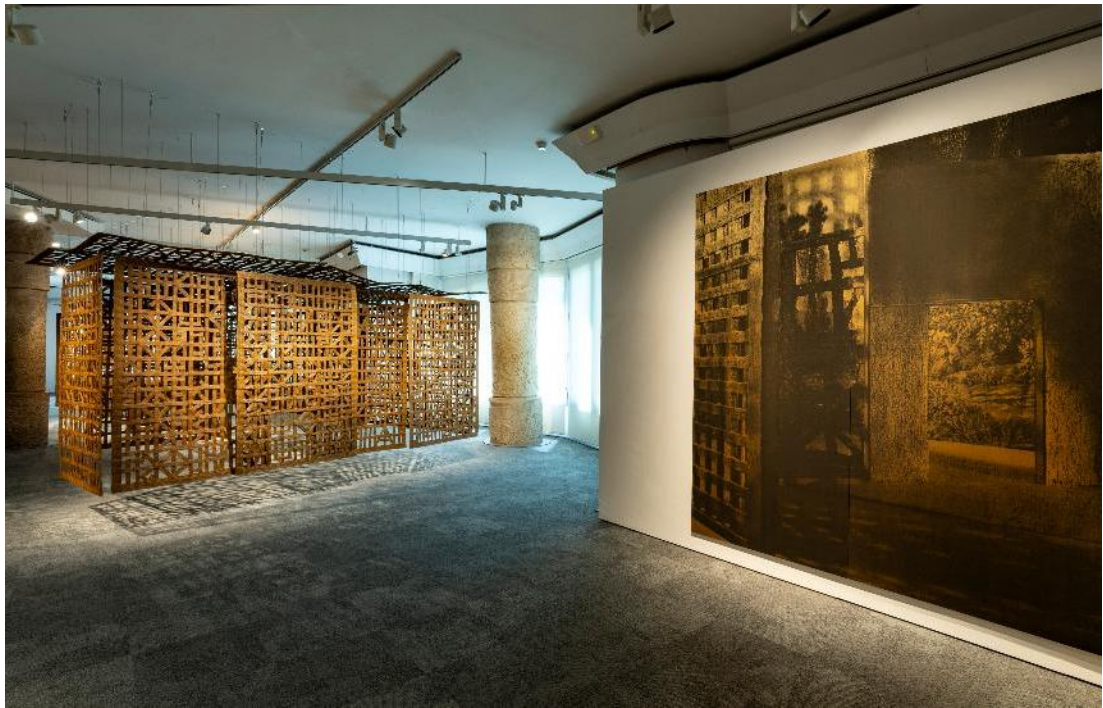


Turbulence

2023

El recorregut escultòric es completa amb les obres Camino vegetal (2007), Growth I (2018), Entwined XI, Entwined XII i Entwined XIII (2022), i la peça Turbulence (2023), imponent i dominant, amb un gran vòrtex central, que evoca tant el moviment com la quietud, suggerint una lenta agitació de forces.

Al final del recorregut es projecta Guided Tour VII (Hondalea) 2021, un curtmetratge produït per la pròpia artista —amb la voluntat de documentar els seus projectes— relacionat amb una de les obres més emblemàtiques de l'artista: *Hondalea* (2021), una important intervenció situada a l'interior d'un antic far de l'illa de Santa Clara, a Sant Sebastià. En aquest espai podem trobar, també, sis gravats sobre coure, que ens remeten a aquest projecte.



L'exposició «Cristina Iglesias. Passatges» no és només una successió de peces, sinó una experiència unitària, una obra total que ofereix al públic l'oportunitat per comprendre l'original imaginari artístic d'aquesta destacada creadora.

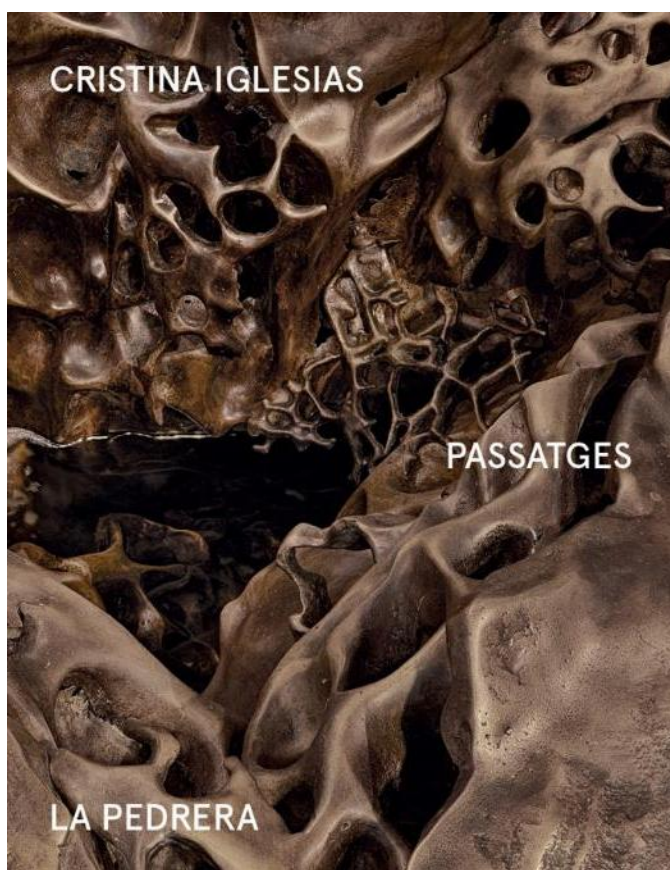
Aquesta és la primera vegada que es presenta una exposició individual de Cristina Iglesias a Barcelona. Amb un plantejament concebut específicament per a La Pedrera, el resultat és un diàleg ric i arquitectònic entre l'univers creatiu de l'artista i l'espai orgànic de Gaudí, on l'espectador és convidat no només a mirar, sinó a recórrer, imaginar i sentir.

Catàleg

La mostra s'acompanya d'un catàleg que compta amb un assaig de James Lingwood, comissari de l'exposició. A més inclou un parell de textos a càrrec de Juan José Lahuerta, arquitecte i professor d'història de l'art a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, i de Cherry Smyth, poetessa i crítica d'art, així com una biografia i una selecció bibliogràfica sobre l'escultora basca.

La publicació reproduceix la totalitat de les obres exposades.

El catàleg s'ha editat en dues edicions: català i castellà, acompanyades ambdues amb les traduccions dels textos a l'anglès.



Exposició Expandida

A través d'una estratègia ben definida d'aliances amb altres institucions culturals, les exposicions de la Fundació Catalunya La Pedrera s'irradien a la resta de la ciutat amb un seguit d'activitats, creades de manera conjunta amb aquestes entitats, que expandeixen l'exposició més enllà de La Pedrera, ofereixen noves mirades i enceten diàlegs amb altres disciplines artístiques.

A més, la Fundació treballa en una línia de projectes audiovisuals de producció pròpia lligats a les exposicions. Aquests documentals són un testimoni enriquidor en què l'art, la creació, la reflexió i el diàleg amb l'arquitectura de La Pedrera s'uneixen amb l'objectiu d'ampliar l'experiència expositiva.

Per a la mostra «Cristina Iglesias. Passatges» el director de cinema David Trueba, ofereix una mirada íntima a una de les escultores contemporànies internacionals més destacades.

El documental «Cristina Iglesias. D'arrel i d'ombra» entra a l'estudi de Cristina Iglesias, on l'artista treballa en les seves darreres obres i reflexiona sobre la seva trajectòria artística. A més, l'audiovisual segueix la preparació de l'exposició de Cristina Iglesias a La Pedrera, incloent-hi converses amb l'artista que detallen el procés d'organitzar una mostra en un espai tan emblemàtic com la planta noble de La Pedrera.



Activitats d'exposició expandida



Concert de GIO Symphonia amb Frames Percussion

Dijous 9 d'octubre, a les 19.30 h

Concert i visuals al Palau de la Música Catalana

GIO Symphonia és una formació orquestral versàtil que, sota la direcció artística de Francesc Prat, aposta per trencar els límits de l'experiència musical convencional, proposant formats innovadors i vivències úniques. En aquesta ocasió, compartirà escenari amb Frames Percussion —grup en residència artística al Palau de la Música Catalana— per oferir un programa amb obres de Schnittke, Ortiz, Einaudi, Arnalds, Rani, Richter i Lang.

La Fundació col·labora en aquest concert i fa possible la presència visual de l'obra de Cristina Iglesias. Una vetllada en què la música minimalista dialogarà amb l'univers visual d'una de les grans figures de l'escultura contemporània.



Documental sobre Cristina Iglesias, de David Trueba

Dimarts 28 d'octubre, a les 19 h

Estrena del documental i conversa a l'Auditori de La Pedrera

El director David Trueba acosta al públic la figura d'una de les esculptores vives més importants de l'art contemporani. El documental entra a l'estudi de Cristina Iglesias, on l'artista treballa en les seves darreres obres i parla sobre el seu procés creatiu. L'audiovisual també documenta la preparació de l'exposició per a La Pedrera. Després de la projecció, Cristina Iglesias i David Trueba mantindran una conversa.

5 € / 16 € combinada amb l'exposició.



Concert del Quartet Cosmos al Foyer del Liceu

Dimarts 11 de novembre, a les 20 h

El Quartet Cosmos oferirà un concert al Foyer del Liceu inspirat en l'obra de l'escultora Cristina Iglesias. L'espai es transformarà per evocar la natura, amb projeccions de detalls de les seves escultures que dialogaran amb la música. Un programa creat especialment per a l'ocasió, amb una interacció constant entre peces clàssiques de Mozart i Bach, i d'altres de contemporànies de Philip Glass, Thomas Adès i Alberto Iglesias, que ens endinsarà en un paisatge sonor i visual íntim i orgànic.

25 €, inclou l'entrada a l'exposició.



Jornada «Cristina Iglesias»

Diumenge 30 de novembre, de 10 h a 14 h

Visites i intervencions a la sala d'exposicions de La Pedrera

Matinal dedicada a l'obra de Cristina Iglesias, des de diferents perspectives i disciplines artístiques, amb les intervencions del coreògraf Toni Mira, l'escriptora Lluïcia Ramis i la dissenyadora Maria Güell. La jornada també inclourà una visita comentada, una activitat familiar i moments musicals breus, a càrrec d'alumnes de l'ESMUC. Una proposta per a connectar amb la força poètica i sensorial del treball de Cristina Iglesias.



«La poètica de l'espai»

Dimarts 15 de desembre, a les 19 h

Conferència a l'Auditori de La Pedrera

Al llarg de la seva carrera, Iglesias ha desenvolupat, amb una mirada poètica, un llenguatge escultòric propi. Amb les seves instal·lacions, obre la porta a imaginar nous entorns possibles. Cristina Iglesias comparteix en aquesta conferència el seu procés creatiu i la relació de les seves obres amb l'arquitectura i els espais que les acullen. Una bona ocasió per a acostar-se al pensament i a l'univers creatiu de l'artista.

5 € / 16 € combinada amb l'exposició.

Cristina Iglesias. Passatges. Informació d'interès

Del 9 d'octubre de 2025 al 25 de gener de 2026

De dilluns a diumenge, de 10 h a 19.30 h (últim accés: 19 h)

Tancat el 25 de desembre

1 de gener, horari especial: d'11 h a 19.30 h (últim accés: 19 h)

Entrada general: 14 €

#CristinaIglesiasLaPedrera

Propera exposició

«Els nabís, profetes d'un art nou, 1888-1900»

Del 6 de març al 28 de juny de 2026

Fundació Catalunya La Pedrera

La Fundació Catalunya La Pedrera està compromesa a promoure l'art i la cultura mitjançant una acurada programació d'experiències expositives, i reafirma, així, una de les seves finalitats fundacionals: ser un catalitzador cultural per a la societat.

Lluïsa Oller Martín

Comunicació Fundació Catalunya La Pedrera

638 44 94 69

premsa@fcatalunyalapedrera.com

